

Bijbelstudie Centrum:
“Wapenrusting Gods”
deel 2-2

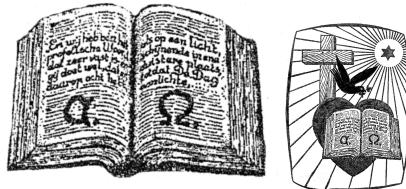
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze prediking wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden. (Joh. 10:9)**, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.

Bijbelstudie Centrum:
“Wapenrusting Gods”
deel 2-2

Wij gaan weer verder met ons onderwerp over de wapenrusting Gods.

Zo komen we dan tot het derde uitrustingsstuk van de wapenrusting. **Vers 15: “De voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes”**. Dit is ook een zeer belangrijk uitrustingsstuk. De “soldaat” moet niet alleen weten, voor welke zaak hij strijdt (dat is dus in dienst van onze Meester, dat wij strijden voor de waarheid en niet voor een waarheid), maar het is ook van groot belang, dat zijn voeten goed geschoeid zijn. Wij hebben immers een strijd te voeren in onze wandel, daarom is het heel belangrijk, dat onze voeten het goede schoeisel hebben.

Nu zegt het Schriftwoord: **“Zij moeten geschoeid zijn met de bereidvaardigheid van het evangelie van de vrede”**. Wil dus een “soldaat” in dienst van Zijn grote Meester, een goed “soldaat” zijn, dan moet hij in alles gehoorzamen en moet hij met de bereidvaardigheid daar heengaan, waar de Heer hem wil zenden.

De gewilligheid is van groot belang: *“Heer, mijn wil is nu, Uw wil te doen”*. Maar dat zal hem tevens in staat stellen, om ook goed te kunnen strijden. Wij zouden kunnen zeggen: **“De voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie van de vrede”**, is dat eigenlijk niet meer een opgave van onze dienst dan een uitrustingsstuk? Het is beiden en ik wil u dat duidelijk maken vanuit de Schrift. Allereerst vinden wij in **1 Cor. 9:23: “Alles doe ik ter wille van het evangelie, om er zelf ook deel aan te verkrijgen”**. Dat is wonderbaar.

Doordat Paulus die gezindheid had, die bereidvaardigheid, die gehoorzaamheid, die overgegeven wil aan Zijn Meester om overal te gaan, waar Hij hem zond voor dit Evangelie, kreeg hij er zelf deel aan. Hij bedoelde er niet mee, dat hij zelf nog niet wist, dat hij gered was, maar hij wilde het volle deel hebben, hij wilde de Heer Jezus geheel winnen, want de Heer heeft altijd meer om te geven. Hoe meer wij voor de Heer Jezus gewinnen, hoe meer we van de Heer Jezus ontvangen. Het is net als een stromende rivier; hoe meer wij ervan doorgeven, hoe meer er weer in komt. Is dat niet heerlijk?

Hoe zouden wij een goed “soldaat” kunnen zijn van onze Koning, als wij zelf geen deel hadden aan Zijn Licht, Zijn Rijk en aan Zijn Gemeenschap? De Heer wil “soldaten” hebben uit de burgers van Zijn Rijk en als deze “soldaten” alles gaan doen ter wille van het Evangelie, dan blijven zij daarbij zelf in de beste conditie. Ik wil dat illustreren met een heel natuurlijk voorbeeld.

Wij weten, dat als iemand lang in bed heeft gelegen, dan kan zo’n persoon, als hij weer opstaat, heel moeilijk lopen. Er mankeert niets aan zijn benen, maar hij heeft ze een lange tijd niet gebruikt en daarom zijn ze niet direct in staat om er weer goed mee te wandelen en moet hij ze oefenen om weer goed te leren lopen. Wij blijven het beste in goede conditie, als we elke dag lopen.

Zo is het niet alleen met onze benen, maar zo is het met al onze ledematen en zelfs ook met onze zintuigen. Het is een bekend feit, dat mensen, die een hele lange tijd door één of ander ongeval in absolute duisternis opgesloten zijn geweest (in b.v. de mijnen), de eerste tijd niets kunnen zien, als ze er uit komen. Hoewel ze niets aan hun ogen mankeren, maar die ogen zijn het licht ontwend.

Zo is het met al onze zintuigen, als we ze niet dagelijks oefenen door ze te gebruiken, dan gaat het gebruik ervan verloren. Het beste is, om in goede conditie te blijven, alles te gebruiken. Daarom noemt Paulus ook in **1 Cor. 9** als voorbeeld de sportbeoefening. De sportman moet elke dag trainen, wil hij goed zijn in zijn specialisatie. Paulus zegt dan in **vers 24-27 “Weet jij niet, dat zij, die in de renbaan lopen, allen wel lopen, doch dat slechts een de prijs kan ontvangen? Loopt dan zo, dat jij die behaalt! En al wie aan een wedstrijd deelneemt, beheerst zich in alles; zij om een vergankelijke erekrans te verkrijgen, wij om een onvergankelijke. Ik loop dan ook niet maar in den blinde en ik ben geen vuistvechter, die zo maar in de lucht slaat. Neen, ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang, om niet, na anderen gepredikt te hebben, wellicht zelf afgewezen te worden”**.

Hoe meer wij van Hem getuigen, hoe meer de Heer Zich aan ons gaat openbaren. Hoe meer wij doorgeven, hoe meer wij van Hem ontvangen. Hoe meer wij door de kracht van de Heilige Geest Zijn heerlijkheid verkondigen, hoe voller wij met de Heilige Geest worden.

Bijbelstudie Centrum:
“Wapenrusting Gods”
deel 2-2

Maar waar wij niet meer getuigen en niet meer voor het evangelie uitkomen, daar worden wij ook steeds minder met de Heilige Geest vervuld. Want de Heilige Geest hebben wij, om Jezus te verheerlijken. Het Woord is zo waar: ***“Zegenende zal Ik u zegenen!***

Het is een waar Woord wat er staat in **Matt.13:52**: ***“Daarom is iedere Schriftgeleerde, die een discipel geworden is van het Koninkrijk der hemelen, gelijk aan een heer des huizes, die uit zijn voorraad nieuwe en oude dingen te voorschijn brengt”***. Ja, zo gaat het ook bij mij. Ik mag uit deze Schrift doorgeven en daar vind ik oude dingen, maar ook nieuwe in; het is altijd weer nieuw, en de oude dingen zijn beslist niet verouderd, maar ze krijgen weer nieuwe waarde.

Daarom, laten wij de voeten geschoeid hebben met de bereidvaardigheid van het evangelie. Hoe gewilliger wij zijn, hoe meer wij ons laten gebruiken voor het evangelie, hoe meer wij er zelf deel aan krijgen. Gaat u het verstaan? Daarom: ***“de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes”***. Hoe meer wij onze gaven, talenten en krachten gebruiken in dienst van Jezus, hoe meer wij ontvangen. Zo zullen wij goede “soldaten” van de Heer Jezus worden.

Nu staat er: ***“het evangelie des vredes”***. Mag ik nog een voorbeeld geven? Petrus moest op sommige punten nog bereidvaardig gemaakt worden; dat moeten wij tenslotte allemaal wel. Maar als Petrus dan bereidvaardig is, welk een zegen krijgt hij dan! Hij zou als vroom, opgevoede Jood nooit in het huis van een heiden gegaan zijn, want het was hem als Jood verboden gemeenschap te hebben met hen. De heiden mocht wel bij een Jood komen, maar de Jood ging niet het huis van een heiden in. Maar dan maakt de Heer Petrus zelf bereidvaardig.

Wat is het toch heerlijk, dat de Heer het Zelf doen wil! U weet wel, dat gezicht van die onreine dieren, die hij slachten en eten moest; dat de Heilige Geest hem liet zien. Zo bereidde de Heer Petrus om te gaan naar Cornelius. Wat heeft hij daardoor een wonderbare zegen en vrede gekregen. Hij zag een nieuwe uitstorting van de Heilige Geest, dat God iets veel groter had; dat het niet alleen voor de Jood, maar ook voor de heiden was. Een grens werd doorbroken en zo ging hij zelf daar rijker vandaan en kon hij in Jeruzalem met grote blijdschap en kracht getuigen en God daarin verheerlijken. Dat is het evangelie van de vrede! Het is dus de goede boodschap.

Laten we dit evangelie niet misbruiken, om er een verkeerde strijd mede te doen ontbranden, door te ijveren voor eigen kring of groep, of voor een bepaalde waarheid. Dan zou het niet het evangelie van de vrede zijn, maar een verdraaid evangelie, dat twist en verdeeldheid brengt. Het is het evangelie van de vrede, vrede door het bloed van het kruis.

Het is wel het zwaard, een strijd, maar niet tegen vlees en bloed, maar tegen de machten der duisternis, opdat de zielen tot Jezus komen zullen. Laat het daarom bij ons ook zo zijn, zoals in **Rom.10:15** staat: ***“En hoe zal men prediken zonder gezonden te zijn? Gelijk geschreven staat: Hoe liefelijk zijn de voeten van hen, die een goede boodschap brengen”***. Zo moet het bij ons allen zijn.

Als wij bij mensen zijn geweest, wier zielen in nood zijn, dan moeten zij een zegen hebben ontvangen door de boodschap van de vrede. Wij vinden dit in **vers 16** van **Ef. 6** ***“neemt bij dit alles het schild des geloofs ter hand, waarmede gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven”***. Welk een belangrijk wapen is ook dit, want de vijand stuurt zijn vurige pijlen op ons af, het liefst vanuit een hinderlaag, d.w.z. vanuit een plaats vanwaar we het niet verwachten. Vaak zelfs van je eigen broeders en zusters. Daarom is het een zo noodzakelijk uitrustingsstuk, het schild van het geloof, dat God ons zo wonderbaar in onze hand wil geven.

Wat is dit schild? Leert de Bijbel het ons niet op vele plaatsen? De Schrift verklaart zichzelf. David zegt in vele **Psalmen**: ***“De Heer is mijn schild”***. God zegt het zelf tegen Abram in **Gen. 15:1** ***“Vrees niet, Abram Ik ben uw schild”***. Het is dus de Heer zelf, die ons schild is.

Nu moeten wij weten, dat wij dat schild voor ons uit moeten dragen. De soldaat, die te strijden heeft, neemt dat schild in zijn hand en houdt het niet achter zich, maar houdt het voor zich uit, want hij moet er

Bijbelstudie Centrum:
“Wapenrusting Gods”
deel 2-2

achter gedekt zijn. Dat is de juiste positie. Als de Heer nu dat schild is, dan zien wij duidelijk, dat de Heer voor moet gaan en wij achter Hem.

De meeste gaan voor de Heer uit, en willen voor Hem strijden en lopen voor Zijn voeten, het gevolg is, dat de vurige pijlen van satan hen bereiken kunnen. Neen, de Heer zegt: *“Achter Mij”*, want de Heer moet voor gaan.

Dat is de positie, d.w.z. dat wij alleen in opdracht van de Heer iets moeten gaan doen of ergens naar toe moeten gaan. Dus nooit voordat de Heer het ons duidelijk zegt. Als we in eigen dunkende opdracht gaan en misschien in eigen ijver voor de Heer, dan mislukt het. Het kan een kleine of grote dienst zijn, maar het moet altijd van de Heer uitgaan en wij dienen achter Hem aan te gaan.

Dat moeten wij toch vooral leren, achter Hem aan te gaan en altijd te zeggen: *“Heer, wat wilt Gij, dat ik doen zal, en gaat Gij maar voor”*. Laten wij als degenen zijn, die op hun Heer wachten. Velen valt het wachten op de Heer te moeilijk.

Ja, het is het schild van het geloof en wij zien eruit, dat de Heer moet voorgaan en wij achter Hem aan. Wij moeten dus komen in een geloofs positie, zoals een soldaat een bepaalde positie inneemt met het schild voor zich. Zo moet ook onze positie zijn, die ons verbindt met de Heer en met de geloofskracht, die we van de Heer ontvangen.

Laat ons nooit in eigen geloof gaan. Er zijn mensen, die te goeder trouw en met een goede bedoeling met grote ijver voor de Heer denken, dat als zij b.v. geopenbaard hebben gekregen, dat de Heer de Heelmeester van de zieken is, dat iedere zieke maar direct genezen moet worden. Ze bezoeken zieken en zeggen: *“Laat je medicijnen maar staan en je hebt de dokter niet meer nodig, want de Heer zal je wel genezen”*.

Maar zo is het zeker niet. Dat is gaan in eigen geloof, zonder opdracht van de Heer en lopen de Heer vooruit, met het gevolg, dat de vurige pijlen van satan dan hun verschrikkelijke werk doen. Als de Heer ons de opdracht geeft, dan geeft de Heer ons ook het geloof en dat geloof doet ons handelen. Niet het geloof, dat we zelf opbrengen, maar als de Heer zegt: *“doe dat*, dan ontvangen we daarbij ook het geloof, om het te kunnen doen en in dat geloof gaan wij.

Dan alleen komen wij nooit beschaamd uit en wonderen en krachten gaan gebeuren. Dan is het niet meer uit ons, maar uit Hem en dan is het Zijn zaak. Daarom zullen wij ons geloof ook voortdurend op Hem baseren. De “soldaat” gaat achter zijn schild van het geloof, hij volgt a.h.w. dat schild, en waar de Heer van het geloof Zijn dienstknecht zendt en brengt, ja, dan is het ook tot grote zegen.

Dat is van heel groot belang. Ga toch nooit iets doen, waarvan gij niet de zekerheid hebt, dat de Heer het u opdraagt; ga het ook niet doen, als broeders of zusters in Jezus Christus zeggen: *“dat moet u gaan doen”*. Ga dan niet, zelfs niet als iemand zich aandient als profeet en een profetie krijgt en zegt, dat u dit of dat moet gaan doen. Neem het als kennisgeving aan en leg het zolang maar ter zijde en zeg: *“Als het van de Heer is, dan zal het te Zijner tijd wel blijken, maar zolang de Heer het tegen mijzelf nog niet heeft geopenbaard, doe ik het niet”*. Daar loopt het bij de meeste heden ter dage op vast, daardoor worden er velen bitter teleurgesteld en lijden geestelijke schade.

Het gaat dus achter het schild van het geloof aan en niet er voor! Dat schild van het geloof is het geloof van Jezus Christus, zoals Paulus het zegt. Paulus liet zich leiden door de Heilige Geest en als de Geest van Christus zei: *“daar ga je niet naar toe”*, dan deed hij het niet. Hij had een verlangen om vele andere heidense plaatsen te bezoeken in Klein Azië maar staat er: ***“De Geest van Christus liet het niet toe”***.

Als Paulus echter duidelijk een openbaring van de Heer krijgt, dat hij nu naar Macedonië moet gaan, dan gaat hij en het gevolg is: grote zegen, wonderbare krachten. Denk eens aan het werk, dat hij deed in Thessalonica en later in Corinthe, waarvan God zegt: *“Ik heb hier vele kinderen, vele gelovigen”*. God weet het. Dat is werkelijk zendingswerk en evangeliseren.

Bijbelstudie Centrum:
“Wapenrusting Gods”
deel 2-2

Paulus ging dus achter de Heer met het schild van het geloof en waar de Heer hem bracht, daar was ook grote zegen. Als de Heer ons een opdracht geeft, dan geeft Hij ons de genade, ook de kracht; Hij geeft ons gaven en talenten, maar bovenal geeft Hij ons het geloof er voor. Het uitvoeren van zulk een opdracht is dus niet afhankelijk van gaven van de Heilige Geest. Als wij gaven hebben ontvangen van de Heilige Geest, dan mogen wij die gaven niet gebruiken, zoals het ons goed dunkt.

Wij zullen acht geven op de Heer en ons altijd in deze geloof positie opstellen: *“Heer, achter U aan”*. Als de Heer één van ons op dit moment roept, om op een blinde de handen te leggen, dan hoeft diegene niet te zeggen: *“ja, maar, ik heb de gave van genezing niet”*. Want als de Heer ons roept, dan geeft Hij het geloof en daarbij ook de gave, al zullen wij die gave misschien nooit meer zien functioneren.

Het is toch de Heer, die ons zendt; dan geeft Hij ook de gaven, de krachten en alles, wat daartoe nodig is. Het gaat er alleen maar om, of wij onze geloof positie innemen. Dan kan het aanvankelijk nog zo moeilijk zijn en nog zo zwaar, dan mag het misschien wel lijken, alsof het helemaal niet van de Heer is, maar dan krijgt men door dat geloof, de volharding en de doorzetting, totdat het doel bereikt is; dat is dus geen eigen geloof!

Als wij iets moeten doen uit geloof, dat wij zelf moeten opbrengen, dan zal het zeer twijfelachtig zijn, want vandaag kunnen wij dat geloof opbrengen, maar morgen niet meer, want wij zijn zwakke mensen. Wij kunnen ons vandaag sterk en gezond voelen, maar morgen kunnen we wel doodziek zijn. Zo is het met alles, wat we van onszelf hebben.

Vandaag kunnen wij bergen verzetten en morgen kunnen wij in de put zitten. Maar als de Heer ons Zijn geloof geeft, is dat geloof uit Hem en dat is eeuwig geloof, dat nooit kan wankelen. Dat moeten wij gaan leren. Er werd eens aan een dienstknecht, die de Heer op een bijzondere gevaarlijke positie in pioniers arbeid gebruikte op het zendingsterrein, gevraagd: *“Bent u nooit angstig of bevreesd”*. Toen zei hij: *“O ja, ik wel, maar de Rots waarop ik sta, wankelt nooit”*.

Hij wist, de opdracht van Zijn Meester te hebben en dat was genoeg. Hij ging niet in eigen geloof en kracht, maar in het geloof, dat hij van de Heer ontving. Paulus spreekt hierover ook in **Gal. 2:20**: *“Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven”*. Paulus leefde niet uit eigen geloof, maar hij leefde uit het geloof van de Heer Jezus. Is dat niet heerlijk!

Mijn geloof kan een uur groot zijn, maar het volgende uur kan het misschien verdwenen zijn. Laten wij ons niets verbeelden. Degenen onder ons, die het sterkste geloof hebben, kunnen net zo hard wankelen. Kijk maar naar de twaalf discipelen. Moest de Heer Jezus niet altijd zeggen: *“Vrees niet gij klein gelovigen”*? Ging ook niet de discipel Petrus, nadat de Heer hem de opdracht had gegeven, om op de golven te wandelen, wankelen in zijn geloof, omdat hij op de golven om hem heen zag, zodat Jezus hem moest zeggen: *“waarom zijt gij gaan twifelen klein gelovige”*?

Neen, zolang wij op de Heer blijven zien, dan krijgen wij het geloof van Hem. Daarom moet de “soldaat” steeds dat schild van het geloof voor zich houden en gaat hij er achter; dat is zijn geloof positie en uit die positie gaat hij voorwaarts, gaat hij strijden en rusten; hij doet dit alles vanuit die positie. Laten wij dat toch gaan leren en het tot ons eigen maken! Dan kunnen er grote dingen gaan gebeuren en wordt het onmogelijke, mogelijk.

Wij komen nu tot het vijfde uitrustingsstuk. In **vers 17** staat: *“en neemt de helm van het heil aan”*.

De helm hebben wij op het hoofd. Ons hoofd is een heel voornaam deel van ons lichaam en daarom moet dat hoofd ook goed bedekt en beschermt worden. Wat heeft het hier te betekenen? Het hoofd is immers de centrale zetel van onze wil en van ons bewustzijn. Van daaruit wordt immers het hele lichaam en leven gedirigeerd; als het hoofd niet in orde is, loopt immers alles in het honderd! Dat hoofd moet dus gedekt zijn met de helm. Wat voor helm? De helm van het heil.

Bijbelstudie Centrum:
“Wapenrusting Gods”
deel 2-2

Wat wil dat zeggen? Dat onze geest, ons bewustzijn, onze wil gedekt is met het heil, d.w.z. dat wij dus de heilszekerheid hebben. Iemand, die twijfelt aan zijn eigen redding en verlossing, kan nooit een dienstknecht, een strijder van de Heer Jezus zijn! Wij moeten eerst zelf de zekerheid hebben en ons er ten volle van bewust zijn; *“ik ben een kind van God”*. Wie zich dat niet ten volle bewust is, kan nog niet behoren tot de “soldaten” van de Heer Jezus. Hoe kunnen wij de anderen de boodschap brengen, als wij zelf aan onze redding twijfelen. Wij kunnen de boodschap van het heil niet brengen, als wij zelf niet weten voor eeuwig behouden te zijn. Dat gaat niet, dan zijn wij valse getuigen.

Wij moeten de volle zekerheid van het geloof hebben en dat is de helm van het heil op het hoofd. Wij moeten de volle zekerheid hebben, dat al onze zonden vergeven zijn en dat alles gedekt is onder het bloed. Die zekerheid moeten wij eerst hebben en daar uit volgt de volle zekerheid, dat wij kinderen van God zijn en dus voor eeuwig zijn behouden, dat is de zekerheid van het eeuwige leven,

Als wij dit hebben, dan vrezen wij de duivel niet meer; dan kunnen wij pas werkelijk strijder zijn. Want wij weten dan, dat de satan ons niets meer kan doen. Dan hebben wij de volle zekerheid van het geloof, dat we eigendom van de Heer Jezus zijn.

Niets kan ons scheiden van de liefde van God, die in Jezus Christus is. De helm van het heil zien wij zo mooi bij Paulus in **Rom. 8**, waar hij zich ten volle bewust was, aan wie hij toebehoorde. Hij zegt in **Rom. 8:36-39** *“Om Uwentwil worden we de ganse dag gedood”* (wij zouden zeggen geen erg blijmoedig begin voor een soldaat van de Heer Jezus), *“we zijn gerekend als slachtschapen. Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad. (nu komt de helm van het heil) Want ik ben verzekerd”*.

Niet, omdat hij een verzekering had bij de een of ander verzekeringsmaatschappij, want er zijn vele mensen die daarop al hun vertrouwen stellen, terwijl het best zou kunnen zijn, dat die maatschappij straks failliet en bankroet gaat. Was hij dan maar verzekerd daar, waar het nooit bankroet kan gaan. Daar was de levensverzekering van Paulus! Deze dekte hem voor tijd en eeuwigheid, hij had een verzekering afgesloten voor eeuwig leven. Is dat niet Heerlijk?

Hij zegt in **vers 38-39**: *“Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte nog diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here”*. Dat is de helm van het heil op het hoofd hebben.

We vinden dit ook in **2 Tim. 1:12** *“Om die reden draag ik ook dit lijden en ik schaam mij daarvoor niet, want ik weet, op wie ik mijn vertrouwen heb gevestigd, en ik ben ervan overtuigd, dat Hij bij machte is, hetgeen Hij mij toevertrouwd heeft, te bewaren tot die dag”*. Die helm van het heil is niet alleen voor nu, maar ook voor de toekomst, want al zouden we hier goed en bloed moeten geven, we weten, dat we ten hemel gaan en koninkrijken erven. Het is ook de volle zekerheid, dat Jezus komt, het is die blijde hoop, die verwachting.

De eerste Christenen leefden altijd in de verwachting van de Heer Jezus. Dat moest veel meer onder Gods kinderen van deze tijd gevonden worden. Wij horen het wel, het wordt wel geleerd? Men leeft er niet bij! Het is voor hen een leer. Leer is taai, niet waar? Als je honger hebt, dan heb je aan een stuk leer niets, dan heb je liever een boterham. Je moet brood hebben, het moet leven voor je zijn, geen leer!

Wij kunnen natuurlijk precies weten, wat er straks allemaal gaat gebeuren; hoe de Heer Jezus komt voor de Gemeente. Wij kunnen al die dingen van de toekomst precies weten en er kennis van hebben, maar als wij er niet naar gaan leven, wat hebben we er dan aan? Dat zullen wij in de naaste tijd gaan ontdekken, als daar de vreselijke nacht over de wereld gaat komen. Wij weten immers niet, wat er vannacht en wat er morgen gaat gebeuren, het is in Gods hand.

Maar wij weten wel uit Gods Woord, dat er straks een vreselijke wereldbrand gaat komen. De mogelijkheid is er, dat door Gods genade, deze tijd nog kan worden opgeschoven, maar dat weten wij niet, wij bidden ervoor. Eens komt de tijd van de dag der wrake, waarin Gods oordelen over deze goddeloze

Bijbelstudie Centrum:
“Wapenrusting Gods”
deel 2-2

wereld zullen gaan. Het Boek de Openbaring van Jezus Christus spreekt ervan, dat er eerst een oorlog komt, die een vierde deel van het mensdom zal wegvagen en daarna komt er nog een oorlog, die een derde deel van het mensdom wegvaagt.

Weet u hoeveel miljarden mensen dat zijn? Ook dan betekent leven, als deze dingen geschieden voor hen, die dan nog bestaan, als zij kunnen zeggen wat er in **Rom. 8:36-39** staat. Dan spreekt **Psalm 91** ons over de verderfelijke pest, die dan rondgaat en weet u, dat daar ook de raket beschreven is?

De Heer zegt in **Psalm 91:1-3** *“Wie in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten (Christus is die schuilplaats), vernacht in de schaduw des Almachtigen. Ik zeg tot de Here: Mijn toevlucht en mijn vesting, mijn God, op wie ik vertrouw. Want Hij is het, die u redt van de strik des vogelvangers (listen van de duivel) van de verderfelijke pest”*.

Men zegt zoals laatst: *“waar komt de gekke koeienziekte vandaan”*? Weet u dat niet? Het komt uit het rijk van de duisternis. Ziet u het satanische er niet van in? Ja, het is een virus, zegt de wetenschap. Maar wat is een virus? Een bacil zegt men dan. Het is satanisch leven. De hele uitwerking is satanisch. Wij weten in deze laatste tijden zullen we van vele verderfelijke pesten horen.

Men zoekt het hierin en men zoekt het daarin. Maar men zoekt het altijd op een verkeerde plaats. De pestilentiën zullen nog veel meer toenemen. Ondanks de medische wetenschap en al die medicamenten, zullen er straks ziekten zijn, waarvan men nog nooit gehoord heeft en waar tegen men geen raad weet. (kanker - aids) Die kunnen optreden, omdat het mensdom zo goddeloos is en gestraft wordt en zich overgeeft in de handen van de machten der duisternis.

Als in een stad als Amsterdam de hele dag door het gevloek klinkt, dan moeten wij niet vergeten, dat deze vloeken worden omgezet in verderfelijke pestilentiën. Dan krijgt de satan er macht over: ze bidden er toch om: *“God verdoem ons”*, dat wordt omgezet in kracht, zo goed als we de Heer aanroepen en Hij bij machte is een oplossing te geven door Zijn Geestkracht.

Want wij hebben hier met geesten te doen. Maar als de mens zich onttrekt aan de bewaring van God en voor God niet meer wil buigen, maar voor de duivel kiest, om die te dienen, dan zal hij ook weten, wie hij dient en dat is vandaag de toestand in de wereld.

Maar er staat (terug naar **Psalm 91:3-5**: *“Want Hij is het, die u redt van de strik des vogelvangers, van de verderfelijke pest. Met zijn vlerken beschermt Hij u, en onder zijn vleugelen vindt gij een toevlucht; zijn trouw is schild en pantser. Gij hebt niet te vrezen voor de verschrikking van de nacht, voor de pijl, die des daags vliegt”*). Daar is die pijl, die raket, die des daags vliegt.

Kunnen wij dan zo zijn, zoals die jongelingen, die op het punt stonden de brandende oven in te gaan en daar getuigenis aflegden, dat zij een God hadden, die bij machte was hen te redden uit deze vurige vlammen, maar ook, als Hij dat niet deed, zouden zij nochtans aan God gehoorzamen, daar ze wisten, dat ze voor de eeuwigheid geborgen waren.

Dat is de juiste houding! God is bij machte Zijn kinderen ook voor atoombommen te bewaren. Hij is bij machte, dat als er op onze stad een atoombom valt, dat wij bewaard blijven. Maar als Hij er ons mee wilt wegnemen, dan is het ook goed, want dan zijn wij bij de Heer Jezus. Zo moet onze houding zijn, wetende, dat wij ten alle tijd meer dan overwinnaars zijn, omdat wij verzekerd zijn, daar we de helm van het heil hebben.

Deze dingen vinden we ook in **1 Tess. 5:8** *“maar laten wij, die de dag toebehoren, nuchter zijn, toegerust met het harnas van geloof en liefde en met de helm van de hoop der zaligheid”*. Daarom is die helm van het heil ook de blijde toekomst verwachting, de blijde, levende hoop, want als wij verzekerd zijn in de Heer, dan hebben wij ook een blijde hoop, een verwachting van grote dingen.

Hij heeft ons niet gesteld tot toorn, Gods toorn komt over een goddeloze wereld tijdens de Grote Verdrukking, *“de dag der wrake Gods”*. Maar niet voor zijn kinderen, waarvan het oordeel gedragen is

Bijbelstudie Centrum:
“Wapenrusting Gods”
deel 2-2

door de Heer Jezus op het kruis. Daarom heeft Hij ons niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid. Laten wij daarom zijn, zoals de **eerste Tessalonicenzen** waren, die eerste gemeente, zoals het uitgedrukt wordt in **hoofdstuk 1:9-10** *“Want zelf verhalen zij van ons, hoe wij bij u ontvangen zijn en hoe gij u van de afgoden tot God bekeerd hebt, om de levende en waarachtige God te dienen, en uit de hemelen zijn Zoon te verwachten, die Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, die ons verlost van de komende toorn”*.

Halleluja, dan hebben wij een blijde hoop, een blijde verwachting en dat is, als wij de helm van het heil op het hoofd hebben. Laten wij ons die hoop niet laten ontnemen! Er zijn vandaag stromingen en leringen, die misschien ter goeder trouw zeggen: *“de Gemeente is niet de Bruid van Christus”*.

Maar het gaat er niet om, of men ter goeder trouw iets leert, maar wel, wat die leer inhoudt. Zo heeft men vandaag een heel nieuwe toekomstleer. Dit Schriftgedeelte spreekt mij bijzonder aan, waarin Paulus spreekt in **2 Cor. 11:2**: *“Want met een ijver Gods waak ik over u, want ik heb u verbonden aan één man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen”*.

Is de Gemeente nu de Bruid? Ja of neen. Wie is dan onze man? En wie is die reine maagd? Is het niet het werk van Paulus geweest om met een ijver Gods te waken over die Gemeente, om haar te verbinden aan die ene man en haar als een reine maagd voor Hem, dat is Christus, te stellen.

Ik hoorde van een broeder, dat hij een gelovige familie kent, die onder deze nieuwe leer is gekomen en nu zegt: *“wij behoren niet bij de Bruid”*, en zij hebben daardoor hun blijdschap verloren! Ziet u, hoe verderfelijk het kan zijn, als we de helm van het heil niet op het hoofd hebben.

Paulus moest het in zijn tijd al uitspreken in **2 Cor. 11:3-4** *“Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige (en loutere) toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden. Want indien de eerste de beste een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel”*.

Ziet u, hoe Paulus waakt? Wij zullen alleen die Heer Jezus prediken, die Paulus predikte en dat is de Christus der Schriften en uit die prediking spreekt en ontvangen wij de ware Geest.

***alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen***

Maar wij kunnen door verkeerde prediking een valse geest ontvangen, die zich voordoet als de Heilige Geest. Daarom deze twee behoren bij elkaar: de Heer Jezus, die Paulus predikt in zijn evangelie en de Geest, die wij daarbij ontvangen.

Zij zijn niet los te maken van elkaar en wie daar aan toorn, brengt een andere Jezus en dan komt er ook een ander geest. Is dat duidelijk? Laten we daarom de helm van het heil op het hoofd houden, de Heer Jezus zegt: *“Houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme”*. (**Openb. 3:11**). Laten wij toch niet iedere prediker geloven, maar onderzoek zelf biddend de Schriften, die ons wijs kunnen maken.

Nu gaan we naar het zesde uitrustingsstuk. **Ef. 6:17b** *“Het zwaard van de Geest, dat is het Woord van God”*.

Tot nu toe zijn al deze uitrustingsstukken ons gegeven, om ons zelf staande te houden en in een positie te brengen, om een strijder te kunnen zijn tegen de machten der duisternis. Maar wij krijgen nu een wapen in de hand, dat niet alleen defensief te gebruiken is, maar ook offensief: het Woord van God, de Bijbel.

Het Woord is niet het zwaard van mensen en ook niet het zwaard van één of andere organisatie, het is evenmin het zwaard van ons persoonlijk, maar het is het zwaard van de Geest, d.w.z. de Geest moet het ons leren hanteren. Als een soldaat opkomt voor zijn dienst, dan krijgt hij een wapenrusting, ook een geweer, maar dan zegt de officier beslist niet, als hij het in ontvangst neemt: *“Ga het nu meteen gebruiken maar”*. Hij mag er in het begin niet eens aankomen! Hij krijgt het wel, maar hij mag er niets

Bijbelstudie Centrum:
“Wapenrusting Gods”
deel 2-2

mee doen, want hij moet eerst de lering ontvangen, hoe hij het gebruiken moet en vooral het te gebruiken op commando van zijn officier.

Zo is ook het met het zwaard van de Geest. De Heilige Geest moet het ons leren te gebruiken, wij moeten eerst geoefend worden en dan pas kunnen wij naar “het front”. Zo vinden wij het ook in de Bijbel, in **Hand. 2:41-42** *“Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd. En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden”*.

Zij, die op de Pinksterdag tot het geloof kwamen, die 3000, die zich lieten dopen, bleven volharden bij de leer der apostelen en bij de gemeenschap en het breken van het brood en de gebeden.

Zo werden ze afgericht en geschoold door de Heilige Geest, die daar weer bijzondere dienstknechten voor gebruikte: apostelen, profeten, herders, leraren, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon. Laten wij maar opslaan **Ef. 4:11-12** *“En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus”*.

Wij lezen hetzelfde ook in **Matt. 28:19** *“Gaaf dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam van Jezus”*. (“des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes” staat niet in de grondtekst) Nergens anders in het N.T. staat dit zo vermeld, maar wel *“doopt hen in de naam van Jezus”*. Maar daar staat ook nog wat achter: *“en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb”*.

Zij moeten toegerust worden tot dienstbetoon en tot opbouw van het lichaam van Christus. Wij echter beginnen als rekrut. Vandaag is het vaak zo, als men de doop ontvangen heeft en misschien een gave van de geest, dat men daar maar direct mee moet gaan werken. Maar die mensen weten niet beter, want het ontbreekt hen aan vaders en leraars, die hen onderricht moeten geven, om hen te leren, hoe de gaven te gebruiken.

O God, geef weer vaders en leraars, geef weer mannen, die ons kunnen leren en onderwijzen, hoe het zwaard van de Geest te gebruiken, zoals Paulus ook de Gemeente van Corinthe moest onderwijzen. Het ontbrak hen aan geen enkele gave van de Geest; maar Paulus moest toch zeggen van hen, dat zij vleselijk waren en nog in de kinderschoenen stonden, want zij gebruikten die gaven volkomen verkeerd.

Daarom moest Paulus hen gaan leren met de brief, hoe zij die gaven moesten gebruiken en dat er een God van orde is en hoe deze gaven ook bij elkaar behoren en niet een gave los van de ander laten functioneren in de Gemeente. Daarvoor is het nodig, dat wij het Woord van de Geest, dat zwaard van de Geest niet alleen leren hanteren, maar vooral ook leren te gebruiken op de tijd en op de wijze, gelijk de Geest het ons zegt. Dan is het pas goed.

Zo vinden we het laatste uitrustingsstuk, het zevende in vers 18 van Ef. 6: “En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen”.

Het voortdurend gebedsleven, het persoonlijk verkeer met de Heer, om in zijn gemeenschap vervuld te blijven met Zijn Geest, die Geest wil ons leiden in alle waarheid. Dan zullen wij niet alleen die wapenrusting aantrekken, maar ook gaan leren, hoe die te gebruiken en wanneer. Dit laatste uitrustingsstuk is zeker wel een van de belangrijkste.

Het eerste uitrustingsstuk is de Heilige Geest ontvangen en door het zevende ontvangt Hij ons. Als dat zo bij ons is, dan zal Hij ons ook de weg wijzen, die we gaan moeten. Dan zijn wij pas klaar voor de goede strijd van het geloof en kan de Heer ons als volwassen “soldaten” gebruiken in Zijn dienst. God helpt ons daartoe!

Broeders en zusters, er is een grote nood en niet alleen nood, want er komt ook een laatste worsteling, als de machten der duisternis alles op alles zullen zetten. Satan weet beter dan ieder Christen, dat zijn

Bijbelstudie Centrum:
“Wapenrusting Gods”
deel 2-2

val nabij is, doordat de Heer Jezus spoedig komt. Daartoe mobiliseert hij al zijn machten en krachten om als een briesende leeuw rond te gaan, om te trachten Gods volk nog te verslinden. Laten wij daarom verstaan, wat Gods wil is.

In de wereld zien wij de tendens, om zich te organiseren en staten aan één te sluiten. Ook zelfs onder gelovigen is er een tendens om zich aan één te sluiten, zelfs ten koste van de waarheid en de rechte leer, om met een machtig georganiseerd groot eenheidsfront staande te blijven.

Maar wie dit doet valt, want het is niet de ware schuilplaats! Want Gods Woord leert ons in **Efeze 6:10** *“Voorts, wees krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht”*.

Zo moeten wij ieder op onze eigen post staan; dan zullen wij zien, dat wij door de Heer Jezus meer dan overwinnaars zijn.

Zijn Naam zij daarvoor geprezen!

Amen.